

Yksi

Ystävällinen ja Raunis

Rakkaiden Weisu.

Oh! mun rakas Linduisen r.

Weis. k. Ihminen jont? Sumala loi n.

Lusia hyvä ja rakas,
Jos mielästä on rahaa wafas,
Niin osta minä,
Saat tosi sinä,
Ilon suruun päiwinä.

Wiipurissa, J. Cedermaller poikineen.

1850

Imprimatur: I. U. Wallenius.

v. I.

Ah! mun rakas lintuisen, Mun sydämen ruusuisen, Sinun tygös lähänen, Minun rakas ystävän.

2. Näin nyt wirten alotan, Tällä hetkel' laulaman, Sydämen on palawa, Rakandest halawa.

3. Täällä nyt yksin laulelen, Surusani wetsailen, Pois on kultan' kulkenut Minuu yksin jättänyt.

4. Sydämen on suruinen, Sinun tähdes ruusuinen, Kost' mä menen wuotelien Niwan surkiast huokailen.

5. Silmän' wettä wuotawat, Katkerasti juoksewat, Niin kuin wirta wäkwä Kostist' alas menewä.

6. Eij' lukaan mua lohdata, Eikä murhest wirwota, Waan sä minun Kultaisen Minun rakas lintuisen.

7. Jos istun, jos käwelen Murhetäyttää sydämen, Maatesfani muistelen Det aina mielefän.

8. Ehtoll' maata mennefän, Namull' ylös noustefsan, Ajattelen sinua, Mä hyljään minua.

9. Sinä olet saattanut Minun mie-
len kääntänyt, Sinun rakkaudes juur, Jo-
ka minus ombi suur.

10. Sinun silmäs ihanat, niin myös
huules yunaiset, Rakkaudesta palawat, Ni-
wan kirrkaast paistawat.

11. Näin on aika ikävä, Dötä pitkää
kyluttaa, Pois on Kuldän ohestan Kuin
on paras mielestän.

12. Koskan aamull heräilen, En saa
unta silmillen, Ehtoll samall tawalla Olen
mielell karwalla.

13. Niin on minun sydämen, Joudu
pian lintuisen, Pohduttaman minua Itä-
woitsen sinua.

14. Joudu, joudu lintuisen, Mun sy-
dämmen ruusuisen, Muista lupaukses pääll,
Jongas lähteisäs teit tääll.

15. Sifaniemen mäellä, Sillä latiall
kedolla, Uuden Portin takana, Kuin on tu-
run puolella.

16. Buona yksi tubatta Seitsemän sa-
ta kirjotta, Kuusikymmeniä vielä pääll, Sil-
loin erkanimme tääll.

17. Heinä-Kuussa lämpymäll, Päiwän
paistell heljäll, Silloin sä mun jätit tänn,
Lupaisit myös tulla iäll.

18. Ah mun rakas ystäwän, Toiwon
sinun näkewän, Kuin morsian Ulkämiehens
Hartast' toiwoo nähdäksens.

19. Niin on minun sydämen, Soisitt
siun näkemän. Tuuri tarkoll halulla, Et sin
sinua todella.

20. Niin mä läksin kedolle, Wiberjäl-
sell paikalle, Siell' mä tuldan hawaitin. Jos-
ta suurest riemuitsin.

21. Nyt mä itsen lohduan, Suurest
murhest wiewotan, Einnut kullen laulaman
Ihanasti paubawan.

22. Kaikkinaiset lintuiset, Niin myös
vienet Bäaskyiset, Wisertawät kylissä Kaikk'
linnut myös metsissä.

23. Kaikkinaiset Kukkaiset, Niin myös
ruusut punaiset, Hajun hywän antawat He-
delmän myös kantawat.

24. Lehdet puihin puhkewat, Henget-
tömät wirkkowat, Metsä paubaa iloisans, Niin
on rakkauden kans.

25. Näin on Suomen sanoma, Kuin
mä kaikki kuulema; Nämät owat pojes oll,
Kylmän talwen ajall.

26. Ejä enä aut laulaman, Mäka ru-
pee joutuman, Meininki kans puuttuu muld,
Ja hywäst otan suld.

27. Jo nyt pännä seisattuu, Tämä
wirsi on weisattuu; Jää nyt hywäst Kulltai-
sen, Minun rakas Lintuisen.

28. Jääkäät hywäst weikkoiset, Niin
myös rakkaat Sukuiset. Tämän wirren pi-
kaisest Kirjoitin mä sydämeest.